

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΕΜΟΣΙΕΥΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΓΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΛΑΝΗΣ ΦΡ. 10.

Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Χαρμυσύνως ἀναγγέλω πρὸ φιλέσθρον κοινόν,
βουλευτὴς πῶς θάβγη νέος στοῦ Ρωμάνου τὸ κενόν
κι' ἐκλογὴ θὰ μᾶς παιδρύνῃ
μέσ' τὸ καῦμα τὸ βαρύν.

Μ.— Τώρα γλήγορα θὰ γείνη;

Γ.— Τὸν Ἰούλιον Μαρῆ
κι' εἰν' ἀνάγκη νὰ φροντίσῃς μετὰ ζέσεως μεγάλης,
τὸ συμφέρον τῆς ποιρίδος ἀπὸ τῶρα νὰ κυττᾷς,
καὶ τὸ βιβλιάριόν σου νὰ τὸ ἔχῃς ὑπὸ μάλῃς
γὰ τοὺς προεξοφλητάς.

X

Ἄς στέρξωμεν νὰ πληρωθῇ κενὸν δυσαναπλήρωτον
διὰ τὸν πληρωνόμενον καὶ ὄχι τὸν ἀπλήρωτον!

Τὸ βουλευτὴ τὸν ἱκανὸ
ζητήσωμεν ἐν τῷ κενῷ
κᾶν φίλον κᾶν ἐνάντιον.
Ἄλλὰ καὶ νὰ σιγήσωμεν
ἐν ὅσῳ δὲν ζυγίσωμεν
τὸ ἑαυτοῦ βελάντιον!

X

Θετικὰ τὸν Ἀλωνάρη
θαῖχης νῆας ἐκλογάς.

Μ.— Ὁ Γεράκης θὰ τὴν πάρῃ
ὅπως νὰ πολυλογᾷς.

Πες πῶς εἶν' ἀπὸ τὰ τώρα καθισμένος στὴ Βουλῇ.
Τ' ἀλαμπράτισο μὲ τὸ Ράλλη τὸν ἀσκήκωσε πολὺ.
Τώρα πῶφυγ' ὁ Ρωμάνος κι' ἐφινίρισ' ὁ καφφές,
πανταχοῦ θὰ φέρῃ ἡ Μέκα γενικὲς καταστραφές.
Τώρα πῶφυγ' ὁ Ρωμάνος, συφορὰ τοῦ ποῦ βρεθῇ,
ἀπουκάτ' ἀφ' τοῦ Γεράκη τ' ἀριμάνειο σπαθί!

X

Γ.— Αἰν' ὁ Λιβαδάς πῶς τᾶχει μὲ τὴν ἐξοχότητά του
π' ἄρῃσε τὰ πράγματά του
σκοτεινὰ καὶ μπερδεμένα
καὶ προστάτην τῆς μερίδος δὲν ὑπέδειξε κανένα.
κι' ἐπειδὴ κι' ὁ Κοσμετάτος κατ' αὐτὰς συνέβη νάχη
ἐνφλουέντσα καὶ συνάχι,
φοβερὰ τοὺς ψηφοφόρους τυραννεῖ ἀμφιβολία
ἂν θ' ἀξίζουσιν τὰ βιβλία,
ποῦ καθέννας βρεῖ Μαρῆ,
μὲ μεγάλῃν ἀγωνίαν τὸ χερσὶ τοὺς καρτερεῖ.

X

Γιὰ φαντάσου νὰ μᾶς μείνῃ τὸ βιβλίον τῆς προσόδου
πιταμένο σὲ μιὰν ἄκρη σὰ φελλόδα τοῦ Μπερτόδου
καὶ κανεὶς νὰ μὴ μᾶς λήῃ ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν
ὑποψήφιος σφριγῶν
κι' ἐννοῶν νὰ βελτιώσῃ τὸ ζωμῆικο ἐν ζήλῳ,
« πόσο θέλεις συμπολίτα, νὰ μοῦ δώσῃς ἓνα φύλλο! »
Εἶναι τοῦ Συντάγματός μας εἰρωνεῖα ἐντελής,
βιβλιάριο νὰ βγάγῃς καὶ νὰ μὴν τὸ προπολῇς!

Στὸ σκότος ἀναγε φανὸ
καὶ ζήτησον ἐν τῷ κενῷ
τὸ εἶδος τοῦ ἀνθρώπου

ποῦ θὰ ὑπερασπίζεται τὰ δίκαια τοῦ τόπου.

Καὶ ἡ κενὴ σου κεφαλή, κενὰ φανταζομένη,

θὰ βεῖ κενὸν ἀρσενικὸν γὰρ τὸ κενὸν ποῦ μένει!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔ. ΣΥ. ΥΠ. Φ. 1.0040

Αἱ Εἰκόνες τῶν Σισίων

μετ' εἰκόνων ἑξασιών.

Λένε, πῶς γλέντια γείνονται σπουδαῖα στὰ Παρίσια,
μὰ πῶ σπουδαῖο θεωρῶ
τὸ γλέντι μας τὸ ἱερὸ
ποὺ γένηται στὰ Σίσια
μὲ καλογήρους, μ' ἄμαξες, μὲ ζῶα καὶ τὰ θέστα,
κι' ὡς εἶναι δόξα καὶ τιμὴ
ο' ἐκείνον ποῦτιαν' ἀφορμὴ
νὰ γένηται ἡ φέστα.

×

Ἀπὸ τὸ Κάστρο φέρονται τῆς ἁγίας Εἰκόνες
καὶ πίσωθὲ τοὺς τρέχουνε θεοσεβεῖς κοκῶντες
καὶ κόσμος ἀπὸ τὰ χωριὰ κι' ἀπὸ τὴ χώρα μέσα
καὶ πάει κι' ὁ Καραντινὸς παρέα μὲ τὸ Μπλέσα
κι' αὐτοὶ ποὺ μπαίνουν ἀναιδῶς σὲ κάθε μῦτη μῦγα,
τοὺς βλέπουνε κι' ἀδτιμονοῦν
καὶ λένε « πῶς νὰ συμφωνοῦν
ὁ Κῶστας μὲ πολλὰ μαλλιά κι' ὁ Μπλέσας μὲ ὀλίγα ! »

×

Ὡραῖο καὶ θαυμάσιο κι' αὐτὸ τὸ πανηγῆρ
πῶχει παρήταξι τρανή
κι' ὀπίσω πᾶν' οἱ Καστρινοὶ
κι' ἔμπρὸς οἱ Καλογῆροι
καὶ λιγούλακι πορακεῖ
ὁ Καραβιάς μὲ τὸ φλασκί,
κι' ὁ Παππαδάτος ὁ κλητῆρ μ' ἄλλο φλασκί στὸν ὦμον
κατὰ τὸν περὶ τσουέξως Σιγμαξιθῆτα νόμον.

×

Ἡ φέστα τοῦ Σισιώτῳνε πολὺ πολὺ μ' ἀρέσει
γιατὶ χορταίνω ποὺ κυτῶ
τ' ὠραῖο καὶ καμαρωτὸ
Δειβαθινὰ βελέσι.

Χορταίνω μὲ τὰ λούλουδα ποὺ βλέπω μέσ' τὸ δρόμο,
τὰ εὖσσμα, τὰ ζηλευτὰ,
ποῦ δὲν θά' χορταίνα μ' αὐτὰ
ἂν ἴσως μ' ἔκανε κι' ἐμὲ ἡ φέστις . . . κληρονόμο !

×

Ψάλλουν παππάδες Καστρινοὶ
τοὺς ὕμνους τῶν Εἰκόνων,
κι' ἀκολουθοῦν Δειβαθινοὶ
ἐφ' ἄμαξων καὶ ὄνων,

καὶ κόσμος ποῦναι τακτικὸς
στὰ γλέντια τῆς ἀμάκας,
κι' ἀκλούθας θρησκευτικῶς
κι' ὁ Σπῦρος ὁ Μπουλάκας,
ἀλλ' ὅσοι μὲ τὰ πόδια τοὺς κλονθοῦσαν τῆς Εἰκόνες,
βδομάδες θὰ τινάζονται καὶ δὲν θὰ βγοῦν ἢ σκόνες.

×

Σὲ γλυκοχάραμα Μαγιοῦ μ' ἀέρ' ἀρωματώδη,
Ἄνω καὶ Κάτω Δειβαθῶ σηκώνεται στὸ πόδι
καὶ βλέπεις σ' ὅλες τῆς λιθῆς καὶ σ' ὅλα τὰ πεζούλια,
χεῖλη καὶ μοῦτρα κόκκινα σὰν τὰ κοκκινογούλια
καὶ σωματάκια τορνευτὰ
ἐν καλλονῇ σπανεῖα
ποῦ δὲν ὑπάρχουν ἀπ' αὐτὰ
στὰ νέα καφφενεῖα.

×

Ἦταν ἀσκέρι μπόλικο στοῦ Σισιώτῳνε τὴ φούρια·
σαρανταδύο ἄμαξες καὶ χώρια τὰ γαιδούρια·
κι' ἐγὼ ποῦ μὲ τὴν ἄμαξα πηγαίνω κάθε χρόνον.
Ἐφέτος ἔμαρτύρησα πῶλῆγα μὲ τὸν ὄνον,
γιατὶ δὲν ἔμυρρεσα τὰ βρῶ θυνθμόν τοῦ βήματός του
ἐνεκα πῶδιέτρεχε ὁ μὴν τοῦ μέλιτός του.
Τῶχάλασα ὡς φαίνεται τὴ συναναστροφή του
κι' ἐπέφερα ἔλεεινὰ,
κι' ἐτράβηξα ὅσα δεινὰ
ἐτράβηξε κι' ὁ Χαλικιῆς γιὰ τὴν ἐπογραφή του.

×

Ἡ Τραυλοπερατουόδησες ἦτανε στὴν ἀράδα,
καὶ μέσ' τὴ μέση μιὰ γρηὰ
ποῦ θὰ γυρεύη παντρεῖα
γιατ' ἦταν πουρβεράδα.
Ἦταν ἡ Περαιτούδησες μὲ τὸν παπᾶ στὴ μέση
γιατὶ μεγάλως ἀγαπῶ
καὶ τὸ βελέσι τὸν παπᾶ
κι' ἐκεῖνος τὸ βελέσι.

×

Περατινὰ γαρούφαλα καὶ Καραβάδου ξόδα,
σι' Ἀδράκι τὰ καμάρωσα ντυμένα μὲ τὴ μόδα,

Τὴ μόδα τὴν ἔλεεινὴ
δὲν ἔμπορῶ νὰ διώξω !

Ὅλες θὰ βάλουν τὸ κλωνί

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

30137401

ΒΟΥΛΟΝ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Πολλοὺς λεβέντες ἔβλεπα στὸν Καραβάδο μέσα
 μὲ πρόσωπο σὰν τὸ γουλι
 ἀπὸ τὸ μπόρσι τὸ πολὺ
 ποὺ τρῶνε σιτὴν Ὀδέσσα·
 ἐνῶ ἀπὸ τοὺς Καστρινοὺς
 κανεῖς δὲν ἔχει ταῖερα
 γιὰτ' εἶναι ὅλος τους ὁ νοῦς
 μονάχα γιὰ λαντισέρεα.

X

Τῆς Πορφερομουσοῦδης τσ' εἶδα στὰ σύνορά τους
 κι' αὐτὲς μὲ τὰ καμουῖφα τους καὶ μὲ τὰ μπολερά τους
 κι' εἶδα πῶς ξέρει κι' ἡ Μουσοῦ
 καὶ τσ' ἀντρεντέδες καὶ τὰ σοῦ,
 κι' εἶδα καὶ τὸ Γιωργόπουλο τοῦ νόμου τὸν κλητῆρα
 ποῦν' τὸ παποῦτσι του φαρδὸν σὰν τὸν ὁδοστρωτῆρα,
 εἶδα τοὺς Βιάχους ἄνωθεν καὶ τοὺς Δοιρδάδες κάτω
 κι' ὅσους αὐτοὺς ποὺ φέρνουνε τὰ σέσκλα στὸ μαρκάτο
 καὶ τρέφουν ὁλοχρονικῶς ἀντὶ μικροῦ τιμήματος
 τοὺς κολοσσούς τοῦ χοήματος.

X

Εἶδα καὶ τοὺς μονάζοντας ἐν τῇ Μονῇ Σισίων
 καὶ πάντας ἐμακάρισα·
 ἀλλὰ καὶ τὰς γαστέρας των ὁρῶν ἐκ τεῦ πλησίον,
 πολὺ ἐσαβεντάρησα!
 Κι' ἐξήλεπα τῶν μοναχῶν τὸν βίον τὸν ὥραϊον
 ποῦναι πιστοὶ στὸ γεῦμα τους καὶ τακτικοὶ στὸ δεῖπνο τους
 κι' ἐθαύμασα ποῦ μοῦπατε πῶς σὺνταγμα κορραίων,
 δὲν τοὺς χαλᾷ τὸν ὕπνο τους!

X

Τὶ ποίησις ἐν τῇ Μονῇ, τὰ γυναικεῖα σώματα
 νὰ ὑποπίπτουν ντεκολτέ εἰς θεοφόρων ὄμματα!

Τὶ θέα νᾶν ποδόγυρος
 στὰ χόρτα καθισμένος,
 καὶ παρακεῖ καλόγηρος
 ἀποκοκκινισμένος!
 Τὶ καλογήρου ἀντοχή
 ποῦ τοῦ Μαγιοῦ τὴν ἐποχή
 μέσ' τῆς Μονῆς τὰ σπήλαια,
 περιποιεῖται θήλεα!

Ἡ τῶν Σισίων ἔλξε εἰκὼν καὶ ζωγραφία,
 κι' ἐδόξασαν οἱ Μοναχοὶ
 καὶ οἱ φιλέοργοι πτωχοὶ,
 τὸν Πλάστην τὸν ποιήσαντα τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ!

Ο ΜΑΗΣ

Περνοῦν ἀπ' τὴν καρδιά μου τὰ στοιχεῖα
 ποῦ μοῦ θυμίζοντε τὴν ἄγρια καταφρόνια
 καὶ περασμένα μὲ ξυπνοῦνε χρόνια
 λυπητερά!
 Τὰ λούλουδα μοῦ δείχνουν δυστυχία,
 κι' ὁ ξάστερος ὀρίζων καταιγίδες·
 χωρὶς συμπόνεσι μὴν κόβω ἀφ' τῆς ἐλπίδος
 τ' ἄσπρα φτερά!

Ὁ σιγαλὸς ὁ φλοῖστος μὲ τρομάζει,
 κι' ὁ ἥλιος μοῦ τὰ δείχνει ὅλα μαῦρα·
 στὸ αἶσθημά μου, ὄχι γὰρ φέρν' ἡ αὖρα
 ἢ βραδυή!

Μέσ' τὴν καρδιά μου χύνεται μαράζι,
 κι' ἀρρωστημένη ἡ ψυχὴ βογγάει!
 Μὲ πένθος ὑποδέχεται τοῦ Μάη
 τὴν ἡδονή!

Λούλουδα, ῥόδα, πρέσινα βλαστάρια,
 πατιῶνται ἀπ' τὰ πόδια μου μ' ὀδύνη
 ὅση ὁ χρόνος μέσ' τὰ σωθικά μου χύνει
 μ' ἀσπλαχνιά!

φυτρώνουνε μὲ χάρι τὰ χορτάρια,
 κι' ἀπλώνονται χαρούμενα τὰ φύλλα!
 καὶ τρέχω γὰρ νὰ μαραθῶ μ' ἀνατριχίλα,
 στὴν καταχνιά!

N . . . ς.

Σ' ΕΣΕ

Ἄφες μικρὴ τὰ πείσματα ἄφες καὶ τὰ γενάτια!
 Μέσ' τῆς ψυχῆς μου βρίσκεσαι τὰ ἐρωτικά παλάτια
 κι' ἐκεῖ χρυσὴ βασίλισσα ἔχεις θρονὶ στημένο,
 σὲ στήθος ποῦ ἀμαχητὶ τόχεις κυριευμένο!

Ἄφες μικρὴ τὰ πείσματα γιὰτὶ θὰ προσπαθῶσω,
 ὅπως μ' ἐκατανίκησες νὰ σὲ κατανικήσω
 καὶ τότε Νέρων θὰ γενῶ καὶ μοναχὰ στοχάσων
 τὶ βάσανα θὰ ὑποσιτῇ ἡ ἀπιστὴ καρδιά σου!

Δ. Σ.

Στοῦ Ματαράγκα, βρε παιδιὰ νὰ πᾶτε νὰ ντυθῆτε
 νὰ κάμετε φορέματα ποῦ θὰ μὲ θυμηθῆτε.
 Ὑφάσματα ἐξαισία ὁ Σπῦρος ἔχει φέρει
 καὶ τώρα γιὰ τὴν ἀνοιξὴ καὶ γιὰ τὸ καλοκαίρι.
 Δὲν ψάλλωμιν ἐγκώμια τῆς ἱκανότητός του,
 παρὰ σὰς λέω μοναχὰ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ἢ εὐκολιὰ γὰρ σύμβολον τοῦ καταστηματοῦ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

Ἀνέγνωσα εἰς τὴν ἐφημερίδα ὁ « Ἡλῖος » κατέκρινεν ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν πράξιν τοῦ Δ. Συμβουλίου περὶ μετονομασίας τοῦ δήμου Κρανίων. Καὶ περὶ τούτου δὲν ἔχω νὰ εἰπω οὐδέν, ἂν καὶ οὐδόπως συμμερίζομαι τὰς περὶ τῶν κ.κ. συμβούλων παρατηρήσεις, ἀφοῦ μεταξὺ τούτων ὑπάρχουν καὶ ἐπιστήμονες ἀριστα γνωρίζοντες τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις καὶ παραδόσεις.

Ἀφορμὴ νὰ γράψω τὰ ὀλίγα ταῦτα μοὶ παρέχει ἡ ἀληθῶς νεοφανὴς γνώμη τοῦ κ. ἀρθρογράφου, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ μεταβαπτισθῇ ὁ δήμος καὶ διὰ βρεθαρφώνου ὀνόματος ἀφοῦ τὸ Ἀργοστόλιον μετεπλάσθη ἐκ τοῦ ἀλλοτρίου Regostio- ni ἢ Regostoli ὡς ἀπεκαλεῖτο τὸ μέρος παρὰ τῶν πρώτων ἐπισκεφθέντων τὴν νῆτον προνοητῶν. Καὶ ἀνέγνωσα μὲν ἄλλοτε ὅτι τὸ Ἀργοστόλιον ἠρέσκοντο τινες νὰ σχηματίζωσιν ἀπὸ τοὺς στόλους τοῦ Ἀργους ἢ ἀπὸ τοῦ ξενικοῦ Ergostolo σημαίνοντος ἰταλιστὴ τὴν φυλακὴν πλὴν εὐδαιμονοῦ συνεπέ- σε ν' ἀκούσω τὴν προέλευσιν τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει ὁ ἀπο- ὀσκιμαζὼν τὴν μεταβολήν.

Καὶ ὅτι τὸ Ergostolo διὰ τοῦ ὁποίου ἴσως ἠθέλησέ τις νὰ χαρακτηρίσῃ τὸ μέρος ὡς δεσποζόμενον πανταχόθεν ἀπὸ βου- νά, ἡδύνατο νὰ μεταποιηθῇ εἰς Ἀργοστόλιον δὲν μοὶ φαίνε- ται παράδοξον, ἀλλ' ὅτι προήλθεν ἀπὸ τὸ Regostoli θεωρῶ ἀδυνατώτατον.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων μοὶ ἐπέρχεται ἡ σκέψις ὅτι οἱ τὸ πρῶ- τον ἐπισκεφθέντες τὸν τόπον ξενοὶ, δὲν ἦτο δυνατόν τὴν ἑως τότε ἀνώνυμον ἄκρην νὰ καλέσωσι διὰ λέξεως ἀνυπάρχτου καὶ οὐδεμίαν ἐχούσης σημασίαν ἐν τῇ γλώττῃ τῶν. Τὸ σφό- δρα πιθανὸν εἶναι, ὅτι τὸ ἐν χορσὶ παρὰ τῷ λαῷ Ἀργοστό- λιον, παρερθάρη εἰς Regostoli παρὰ τοῦ κακῶς ἀντιληφθέν- τος ξένου.

Ἄλλ' εἶναι ἄρα γε τόσον ξενόφωνος ἡ ὀνομασία Ἀργο- στόλιον ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἀνάγκη νὰ σχηματίσωμεν αὐτὴν ἀ- πὸ τὸ Ergostolo ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνυπάρχτου Regostoli; Εἰς τὴν ἑλλήν τὴν γλῶσσαν εὐρίσκεται ἡ ἐλάχιστη διαφέρουσα λέξις ἀκροστόλιον, σημαίνουσα τὸ ἔσχατον ὅριον μέρους τινός, ὅπως πραγματικῶς τὸ Ἀργοστόλιον εἶναι τὸ τελευταῖον ἄκρον τῆς ἐν τῇ θαλάσῃ ἐν εἴδει χερσονήσου ἐκτεινομένης γῆς. Ἄλλ' ἂν ταῦτο δὲν εἶναι ἱκανοποιητικόν, μήπως ἀπὸ τοῦ ἀργός καὶ τελῶ δὲν ἡδύνατο νὰ διαπλασθῇ τὸ Ἀργοστόλιον τὸ ὁ- πεῖον ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅθ' ἐσημαίνει μέρος ἐνθα τὰ πλεῖστα ἔμμενον ἀργὰ ἐπὶ λαδὴ ἀκίνητου;

Αἱ τοποθεσίαι τῆς νήσου φέρουσι σχεδὸν πᾶσαι ἐλληνικὰ ὀνόματα, μαρτυροῦντα ὅτι ὁ πληθυσμὸς ἔμεινεν ὑπερόχως ἐλ- ληνικὸς ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων. Τούτου ἀναμφισβητή- του ὄντος, δὲν ἐννέω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁπεῖον νὰ μὴ δεχθῶ- μεν ὅτι τὸ Ἀργοστόλιον εἶναι λέξις ἀκραιφνῶς ἐλληνικὴ ἀλ- λά νὰ ζητήσωμεν αὐτὴν εἰς παραφθορὰν ἀπὸ ξένης ἢ ἀνυ- πάρχτου.

Η. Η. Η.

Σ. Ζ. Τὸ Ἀργοστόλι, λέω γὰρ, πῶς εὐκόλα ξηγιέται καὶ πούθεν παράγεται καὶ τώρα πῶς βασιτέται.

Ἀν ἀφαιρέσετε τὸ ταῦ ἀπὸ τὸ Ἀργοστόλι, λέει πῶς μένομεν ἀργοὶ ἀπὸ δεκάρες δλοὶ! καὶ ἂν δὲν τὴν παραδέχεσθε τὴν ἐτυμολογίαν πῶς τὸ Ἀργοστόλι προσηγορεύεται καὶ ἀργίαν, ἀρκεῖ νὰ τριγυρίσῃτε στοὺς δεινροφύτους δρόμους καὶ ὁ ἀπαντήσῃτε ἀναγὰ... πῶς ἔξῃ κλερονόμουσι!

ΔΕΟ ΣΑΒΑΤΟΥ

ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἰταλίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ραλλικοῦ κόμ- ματος κ. Διονύσιος Βινιεράτος ἱατρός.

— Ἀφίκετο εἰςγενεσιακῶς ἐκ Ρωμανίας ἵνα ὀριστικῶς ἐγκατασταθῇ ἐνταῦθα, ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Νικόλαος Παπαντωνιάτος.

— Ἀνεχώρησε διὰ τὸ σύνθημα ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξί- δεῖν τοῦ ὁ ἐρίτιμος συμπολίτης κ. Π. Βίγας.

— Διατρίβει παρ' ἡμῶν ὁ ἐν Ὁδησσῷ ἐγκατεστημένος φίλος κ. Παναγῆς Ἀμπατιέλος.

— Τοὺς ἀτυχεῖς συμπολίτας Γεράσιμον Κωνσταντῖνον καὶ Διονύσιον ἀδελφεοὺς Περφανη, συλλυπούμεθα ἀπὸ καρδίας διὰ τὸν ἐν Ἀθήναις ἐπισυμβάντα φόνον τοῦ ἀδελφοῦ τῶν Δημητρίου φητοῦ τῆς νομικῆς καὶ ὑπηρετοῦντος εἰς τὸ σῶ- μα τῶν νοσοκόμων.

— Παραιτηθέντος τοῦ κ. Κιζάτου, κατέλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἐν τῷ Δημ. Συμβουλίῳ ὁ δημοφιλεστάτος κ. Γεωρ. Λασκαρὴς Φωτινάκης, ἐφ' ᾧ τὸν συγχαίρομεθα ὁλο- ψύχως.

— Ἀπελθόντος τοῦ κ. Ρωμάνου ἐπανῆλθεν εὐτυχῶς... ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίτση.

— Πωλεῖται εἰς τιμὴν συμφέρουσαν ἡ οἰκία ἐν ἡ ἄλλοτε τὸ ὀδοντοϊατρεῖον τοῦ Ἰωάννου Μηλιαρέση (ἐναντι δημάρ- χου) οὕσα διηρημένη διὰ τρεῖς κατοικίαις καὶ δίδουσα ἐνεί- κιον 140 δρχ. μηνιαίως.

— Στοῦ Δραγῶνα τσιταμπίρες καὶ σπουδαῖα παγωτά, καραμέλες καὶ βροσλίαι καὶ ὅλα τὰ ζαχαρωτά.

ΠΡΟΣΟΧΗ οἱ καπνίζοντες τὰ καπνὰ τῶν Ἀδελ- φῶν Δ. Κουρούκλη νὰ μὴ ἀπατάσθῃ παρὰ τῶν μὴ δυναμένων νὰ μᾶς συναγωνίζονται διὰ τοῦ ὀνόμα- τὸς των. **ΑΔΕΛΦΟΙ Δ. ΚΟΥΡΟΥΚΛΗ.**

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τρα- πεζιτικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν, ἀποδοτέας εἰς ὠρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεί.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2	τοῖς 100	διὰ καταθέσεις	6 μηνῶν
2	»	»	»
2 1/2	»	»	»
3	»	»	»
4	»	»	»

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται τῇ ἐκ- λογῇ τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΕΥΗΘΙΣ ΓΕΛΟΝΤΟΣ, Ν.Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ